

Олексин Христина Любомирівна
курсант навчально-наукового
інституту № 3 Національної академії
внутрішніх справ
Науковий консультант:
старший науковий співробітник
наукової лабораторії з проблем
превентивної діяльності та запобігання
корупції навчально-наукового
інституту № 3 Національної академії
внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук **Литвин В. В.**

ОСОБЛИВОСТІ ТЕНДЕНЦІЙ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ, ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВА

На сьогоднішній день для України є важливим питання оборони державного кордону від загарбників. А також тісна співпраця із західними партнерами в час дії воєнного стану який був проголошений Указом Президента від 24.02.2022 та безпосередньо затвердження плану дій про асоціацію після закінчення війни і вступу України до Європейського Союзу [1].

Серед науковців і політиків приділяється значна увага саме інтеграції України до Європейського Союзу і подальшого її розвитку і відбудови після закінчення бойових дій в країні.

Так, 21 березня 2014 року Україна з метою вступу до ЄС підписала політичну частину Асоціації. Інтеграція України до ЄС – це насамперед ключовий напрям зовнішньої політики України з всіма країнами світу і чи не головний етап розвитку і розбудови країни як світового лідера. Зокрема, приведення всіх органів державної влади в тому ж числі і реформування в деяких галузях, також і законодавчих до чітко встановлених норм і вимог ЄС. Основним завданням є насамперед успішне завершення переговорів щодо укладення Угоди про Асоціацію і вихід України на світовий ринок з метою вільної зовнішньої торгівлі. Щодо зовнішньої торгівлі, це є досить таки важливим етапом для Української економіки. Така Угода була підписана Україною 27 червня 2014 року. Вона визначала новий формат відносин між Україною та ЄС, що насамперед включає стратегічні орієнтири, правові та соціально-економічні реформи які проводилися раніше і будуть проводитися і на далі.

Враховуючи факт активної інтеграції нашої країни до Європейського Союзу (далі – ЄС) і тісну співпрацю, зокрема і в оборонній сфері варто зазначити деякі проблемні аспекти євроінтеграції.

Є певна низка чинників, які слід враховувати під час дослідження актуальності даної тематики. Ними є насамперед такі чинники, які зумовлюють собою певне скептичне ставлення до швидкої євроінтеграції України зі сторони ЄС являються, зокрема факти: 1) низького рівня економічного і соціального розвитку нашої країни; 2) незрілість громадського суспільства, недостатній рівень демократичного розвитку і рівня державного управління; 3) повільний процес певного роду адаптації до євро-стандартів і суспільних відносин.

З урахуванням вище викладеного також варто і урахувати проблеми, які перешкоджають прийняття нашої країни в членство ЄС. Необхідно звернути увагу на основні чинники.

По-перше, бойові дії на території України та невідповідність чинного законодавства до Європейських стандартів, зокрема, найголовнішим в проблематиці права є Конституційний вимір, якого необхідно неухильно дотримуватися в усіх сферах діяльності держави.

По-друге, низький рівень життя населення в Україні, що насамперед також і спричинено зовнішньою агресією зі сторони росії.

По-третє, різкий спад економіки у зв'язку із значними витратами на оборону нашої країни. По-четверте, Частка українського експорту дорівнює 5 відсоткам від того, що припадає на середнього мешканця ЄС, а частка закордонних інвестицій у перерахунку на одного українця становить від 1 до 2 відсотків порівняно з показником Євросоюзу [2, с. 56]. Все вище зазначене чітко ілюструє основні проблемні аспекти через які процес інтеграції сповільнився в деякій мірі. Також, можна побачити різницю між економічним розвитком нашої країни і країн ЄС. Перевага владних і в деякій мірі фінансових потреб адміністративно-економічних груп створює неабияку загрозу нормальному розвитку українського суспільства. Такий аспект негативно впливає на формування і здійснення державної політики.

Як стверджує більшість науковців в галузі права, економіки та політології, що подальший розвиток відносин України з Європейським Союзом потребує: досягнення відповідних вимог які передбачені планом дій для України, макроекономічної

стабілізації; нормалізації ситуації в Україні, відторгнення збройного нападу який був здійснений на території нашої держави а також відновлення кордонів 1991 року; підвищення рівня економіки нашої держави; вдосконалення права в усіх аспектах; розвиток ефективної діяльності органів виконавчої, судової і законодавчої влади в усіх сферах професійної діяльності.

Зокрема, необхідно розглянути зі сторони юридичного, вдосконалення правотворчої системи і впровадження більш демократичних перспектив в правовій сфері. Як передбачає план дій Ради Європи для України на період 2023 по 2026 рік [3].

Так, в Плані дій Ради Європи для України «Стійкість, відновлення та реконструкція» на 2023–2026 роки зазначаються основні напрями державної політики в правотворчій і правозастосовній сфері. Основними вимогами Ради Європи для України є удосконалення і підтримання Конституційного ладу. Зокрема, в правотворчій і правозастосовній сферах, з метою захист основоположних прав людини і громадянина в усіх сферах їх діяльності. Таким чином, Рада Європи встановивши основні вимоги до України дає певного роду поштовх до створення більш демократичного і правового суспільства.

Основними пропонованими діями для України є: 1) права людини, які покладені в основу виконання плану дій, до них віднесено такі основні положення; 2) верховенство права, що дасть гарантію не порушності основоположних прав людини, зокрема і інших норм законодавства, як кримінального, адміністративного так й інших його галузей; 3) демократія, зміцнення демократичного методу державного управління, посилення демократичного участі суспільства в тих чи інших державних питаннях [3].

Особливу актуальність, на сьогодні мають права людини, які під час військового стану досить таки важко вберегти від протиправних посягань. В пункті першому Плану дій Ради Європи для України на період 2023–2026 років віднесено такі основні напрями вдосконалення правової системи. Перше, це насамперед сприйняття кращому захисту та реалізації прав людини. Мета якої полягає в підтримці та консультації української влади щодо імплементації ЄКПЛ у военний та/або післявоєнний контекст та інші питання, пов'язані з Конвенцією. Основними пропозиціями подальших дій в даній сфері діяльності є: 1) надавати юридичні консультації, а також підвищення професійної та оперативної спроможності компетентних органів

(зокрема, прокуратури та органів досудового розслідування) у процесі розслідування та судового переслідування грубих порушень прав людини в контексті війни, зосередитися на вимогах і гарантіях ЄКПЛ; у цьому відношенні особливу увагу слід приділяти координаційним зусиллям, які очолює Офіс Генерального прокурора, спрямованих на забезпечення узгодженості міжнародної експертизи та наданих консультацій; 2) сприяння повному виконанню рішень Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) проти України з особливим акцентом на справах, що перебувають під процедурою посиленого нагляду, зокрема шляхом зміцнення спроможності Офісу Уповноваженого Міністерства юстиції щодо керівництва та співпраці – координувати виконання рішень ЄСПЛ, а також роль Верховної Ради у зміцненні існуючих механізмів парламентського нагляду за виконанням рішень; 3) підвищити ефективність системи ЄСПЛ щодо України шляхом підтримки впровадження національної законодавчої бази щодо захисту прав людини, зосереджуючись на найбільш вразливих групах, у тому числі постраждалих від війни, зміцненні спроможності професійних юристів, академічних та університетські юридичні установи, щодо ЄСПЛ та прецедентного права ЄСПЛ, у тому числі шляхом використання методології та впровадження/інтеграції всіх відповідних курсів Європейської програми освіти з прав людини для юристів (HELP) відповідно до CM/Rec(2009)5 щодо системи ЄСПЛ щодо університетської освіти та професійної підготовки, а також посилення судового захисту прав людей, які постраждали від конфлікту, у цивільному та адміністративному судочинстві та підтримки розвитку відповідних механізмів для забезпечення їхніх майнових прав [3].

На нашу думку все вище викладене має своє особливе місце у створенні правової і демократичної держави. Для більшого розуміння розвитку даної галузі необхідно створити цілий механізм, який буде чітко працювати для покладених на Україну завдань [4, с. 45] Також варто розглянути права внутрішньо переміщених осіб і репатріантів. Як відомо, що від початку збройного нападу зі сторони росії, громадяни зі східних регіонів почали переміщатися в більш безпечніші місця нашої країни, у зв'язку із чим вони потребували гідного правового захисту своїх прав та законних інтересів зі сторони держави. Основною метою вдосконалення прав таких осіб є насамперед

посилення захисту прав людини для внутрішньо переміщених осіб, які повертаються, покращення умов їхнього життя та певною мірою зменшення настання несприятливих наслідків переміщення з урахуванням гендерних аспектів відповідно до стандартів ЄС та Ради Європи. Пропонованими діями для досягнення такої мети було покладено: надавати юридичну допомогу та політичні консультації центральним, регіональним та місцевим органам влади, а також Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини та громадським організаціям щодо захисту прав людини та доступу до основних послуг (житло, соціальний захист, безоплатна правова допомога, доступ до правосуддя) внутрішньо переміщених осіб (ВПО), людям, чие житло зруйновано чи пошкоджено внаслідок військової агресії проти України, та репатріантам шляхом створення ефективних цифрових рішень, а також практик реінтеграції та ресоціалізації. Особлива увага приділятиметься захисту від дискримінації та залученню вразливих груп, включаючи ромів, до процесів консультацій [3].

Варто дійти висновку, що підтримка України зі сторони Ради Європи на сьогоднішній день є неабияким фактором, який має позитивний характер для нашої країни, зокрема в оборонній сфері. Така підтримка надаватиметься разом із значним втручанням Банку розвитку Ради Європи. Ці дії будуть ретельно координуватися Радою Європи з іншими учасниками, які дедалі стають на сторону України з метою підтримки під час бойових дій, активного підведення суспільства, створення демократичного державного управління. Зокрема, координація з Європейським Союзом та міжнародними організаціями до того ж включаючи й агентство ООН та Організацію з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) забезпечують повною мірою взаємодоповнюваність і узгодженість тих чи інших дій, які вважають необхідними. Щодо плану дій, варто розуміти, що він буде змінюватися в залежності від обставин в країні і поза її межами. Адже для Європейського Союзу є досить таки важливим факт виконання покладених пропозицій Україною для успішної її інтеграції і подальшого розвитку вже не як кандидата в членство країн ЄС але сильної держави, яка в свою чергу повинна бути лідером серед інших країн, що входять до її складу.

Список використаних джерел

1. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24.02.2022 р. № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>

2. План дій Ради Європи для України на 2023–2026 роки, який передбачає підтримку нашої держави у сферах молоді та спорту. Урядовий портал. URL: <http://surl.li/ebmrg>

3. Гемі Дорота, Вонгровська Марія, Журавські вель Граєвські Пшемислав. Доповідь євроатлантичної асоціації «Україна ближче до Заходу» з передмовою Голови ЄАА Броніслава Коморовського. URL: <http://www.sea-ngo.org/seango/publikacje/raport%5Bukr%5D.doc>

4. Вовканич І.С. Досвід країн Центральної та Південно-східної Європи на шляху інтеграції в Євросоюз і НАТО. Актуальні аспекти реалізації євроінтеграційних прагнень України : збірник наук. праць. Ужгород, 2008. С. 44–56.

Пилипченко Вікторія Олегівна,

здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 1 Національної академії
внутрішніх справ

Науковий консультант:

старший викладач кафедри тактичної
підготовки Національної академії
внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук **Волянюк О. Д.**

ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Психічний стан поліцейського – це своєрідна відповідь організму різних рівнів на зовнішні та внутрішні впливи, які виникають під час виконання службових завдань в умовах воєнного стану. Найважливішим чинником відмінної підготовки поліцейського є психологічний аналіз професійної діяльності, її структури та функцій у співвідношенні з мотиваційною сферою особистості. Все це підтверджує умови дійсності.

Одним із головних напрямків професійної підготовки має стати психологічна підготовка поліцейського під час воєнного